

GONIEC i ISKRA

Lwów, dnia 20. Grudnia 1890 r.

Stawka na loterji życia.

Powieść

Homaczona z angielskiego.

(Dokończenie).

Patrz dodatek do Nr. 10)

— Czujesz winę swoją, a dla czego nie przepraszasz za nią? zapytała surowo. — Kto z was dwojga spowodował rozstanie? — nie powiedziałaś mu, żeś go niekochowała, żeś kochała innego; czyś nie powiedziała mu, że znosić obecność jego jest ci katuszą? On sam mi to powiedział i mógłże po tem wszystkim pisać do ciebie listy czule?...

Katty milczała; pochyliła głowę i milczała, pani Henryka zawołała z gniewem:

— I cóż, czy nie znajdujesz ani jednego słowa odpowiedzi?... Ale ja wiem, co to znaczy, co się kryje w postępowaniu twojem. Przyzwyczaiłaś się, jak wszystkie piękne kobiety, aby się o ciebie ubiegano, proszono o pozwolenie zbliżenia się, jak o łaskę i chcesz zachować tę taktykę i względem męża, ojca twojego dziecka.

— Och! Harry... jak ty mnie sądzisz...

— Wedle tego, co twoje postępowanie każe przypuszczać...

— Mylisz się jednak. Nie, już we mnie nie ma dawnej Katty, tej, którą uwielbiano...

— Więc cóż tedy jest w tem zacięciu się twojem, jeżeli nie pyszna wyniosłość? Ale wiedz o tem, że nie masz już w obec sir Marka prawa do dumy takiej. Upokorzyłaś się sama, gdyś mu odkryła nielitościwie, że do małżeństwa zawartego przez ciebie nie popychała cię miłość, ale chęć posiadania jego majątku... Nie przerywaj mi, nie protestuj i nie płacz teraz; powiedziałaś mu to, żeś poszła za niego, aby osiąść jego dostatki i nie dając mu za to nic, bo nie dając mu serca. Przyznałaś się, że działałaś jak łupieżca, tylko jak łupieżca podstępny, podkradający się milczkiem...

— O Boże, jak ty patrzysz na tę rzecz z surowego, nielitościwego punktu widzenia...

— A czy nie prawdę mówię? Zaprzecz mi, jeżeli możesz, jeżeli masz coś na odporcie mego zarzutu.

— Tyle panien przecież idzie za mąż bez miłości, a nikt tak ich nisko nie sądzi...

— W oczy... Tak, w oczy im tego nie mówią i tylko myślą to w cichości, zwłaszcza, gdy która jest potem złą żoną...

— Jak ja?...

— Tak, jak ty, któraś wypędziła męża z domu, która zabierasz mu dziecko...

— Ach! Harry! Harry! jeżeli tak mówią o mnie, to myślą się — ja...

— Ja... i cóż dalej? dokończ, że mną nie masz potrzeby być skrytą. Powiedz, cóż ty jesteś innego od żon, o których mówiam?

— Ja teraz.. O Boże.. Boże.. jęknęła biedna, aby potem zalać się łzami, które jednak nie zbyt zmartwiły jej przyjaciółkę. Uśmiechać się zdawała, wychodząc do swego pokoju, aby coś napisać. Był to telegram, który wysłała natychmiast, a nazajutrz rano otrzymała na niego odpowiedź, która tylko wzmogła jej dobry humor. Ustroiła się bardzo ładnie i figlarnym jakimś wzrokiem patrzyła na Katty, gdy zasiadły do śniadania.

— Powiedz mi — zapytała naraz — cobyś zrobiła, gdyby tak za otworzeniem się tych drzwi stanął przed tobą sir Marek?

— Henryko! — zawołała Katty, stawiając filiżankę z herbatą na stole i stając się tak bladą, jak lilijka.

— Eh! Katty, bądźże mężniejsza — uspakajala ją przyjaciółka, biorąc osłabłą w ramiona i rozcierając jej ręce. — I cóż było tak strasznego w tem, com powiedziała? — Duma nie pozwala ci tego przyznać, ale tęsknisz za nim, bo kochasz go, jak to już...

— Już zaczynałam stawać się przywiązaną do niego przyjaciółką, ale wicher nieszczęścia stracił ten piękny kwiat mojego serca — odrzekła smutnie lady Warene.

— No, to zakwitnie on znowu w drugiej wiosnie szczęścia. Tylko nie zamykaj oczu Katty. Jeżeli zemdlejesz, pochwycę twego syna i wydam go ojcu, aby go uwięził, zabrał do siebie...

— Tyś pewno pisała do niego? zapytała nagle Katty z przestrawieniem.

Lica jej oblały się rumieńcem tak gorącym, jak gdyby była młodą dziewczyną.

— Tak, pisałam, odrzekła śmiało pani Henryka, przyklękając u nóg przyjaciółki. — Napisałam, bo cię kocham i pragnę twego szczęścia, tak jak i szczęścia twego męża. Zaszłabym z kolei i do szczęścia twego syna, dodała wesoła kobieta, — ale nie mam czasu. No! Katty, pocałuj mnie, jeżeli nie masz ochoty kąsać.

Rozśmiała się i pozwoliła obydwom ramionom lady Warene objąć sobie szyję.

— Ale teraz do dzieła, zawołała po chwili energiczna kobieta. — Wybierz najpiękniejszą suknię i wystrój się tak, aby blaskiem urody olśnić okrutnego człowieka i zemścić się nad nim Musi paść na kolana i błagać o litość. A ty co mu wtedy odpowiesz? zapytała, zaglądając jej w oczy.

W taki żartobliwy, wesoły sposób szczebiocąc i kręcąc się w koło wzruszonej przyjaciółki, nie dała jej, ani chwili do smętnych rozpamiętywań. Zmusiła ją do ustrojenia się i wypicia kieliszka wina, potem wciąż wodziła po domu, niby celem przygotowań na przyjęcie spodziewanego gościa, aż nad wieczorem, gdy rozniecono suty ogień na kominku i wniesiono światło do pokoju, pani Henryka usadziła Katty w fotelu, nie mogąc się nacieszyć jej niezwykłą urodą, podniesioną przez gorące

rumieńce, którymi pałały jej lica. Ciemne oczy miały głęboki jakiś wyraz, a choć ręce były zimne, a dreszcz wstrząsał biedną za każdym szmerem, Harry udawała, że nie tego nie widzi, nie przestawała być dowcipną i wesołą. Lecz, gdy wybiła piąta, podniosła się naraz i można ją było posądzić teraz, że i ona jest wzruszona.

— Zaraz powrócę najdroższa, rzekła do Katty i wyszła z pokoju, bardzo spokojnie zamykając drzwi za sobą. Lecz raz znalazłszy się za niemi, biegła już prędko na dół przed szerokie schody i obszerny przedsiónek, zdążyła też na czas, aby otworzyć ich ciężkie podwoje dla przybywającego sir Marka.

— Droga, droga pani! zawołał blady i drżący — a cóż ona?...

— Jest zdrowa, śliczna, jak zawsze, i czeka na swego pana męża, odrzekła mu z wesołym uśmiechem. — Siedzi w niebieskim pokoju, idź tam do niej milordzie.

Sir Marek w żywym wybuchu gorącej wdzięczności uściskał obie ręce pani Henryki i jak wiatr pobiegł na górę do niebieskiego pokoju.

Katty stała wsparta o krzesło, piękna, lecz śmiertelnie blada, a ujrawszy go, z cichym okrzykiem rzuciła się w jego ramiona.

— Najdroższa moja, moja droga, zawołał szczęśliwy człowiek, w radosnym wzruszeniu tułąc ją do siebie.

ROZDZIAŁ VIII.

— I kiedyż odkryłaś najdroższa, że jestem niezbędnie potrzebny do twego szczęścia? pytał sir Marek żony, która już nie płacząc, choć oczy jeszcze wylane łzy wydawały, tuliła się do niego.

— Zdaje mi się, że w chwili naszego rozstania, odrzekła ze słodkim uśmiechem, patrząc mu w oczy. — I byłam tu bardzo nieszczęśliwa, bardzo tęskniłam do ciebie, a gdy Bóg dał mi dziecko, zaczęłam czuć się — grzeszną.

— Cicho — rzekł mąż i zamknął jej usta pocałunkiem.

— Chodź milordzie obejrzeć swój skarb, zawołał naraz wesoły głos pani Henryki, ukazującej się we drzwiach, które wiodły do dziecinnej komnatki.

— Chodź! rzekła mu Katty z łaskawością królowej, lecz potem, gdy już znaleźli się blisko kolebki, odsunęła nieco na bok przyjaciółkę. — Harry — rzekła — droga Harry, niech ja mu pokażę sama synka mego.

Odsunęła firanki kolebki, lekko podniosła śpiące dziecko i podała je ojcu.

— Prawda, że piękny? — zapytała z dumą.

— To mało powiedzieć piękny, chłopiec jest cudowny, poprawił ją mąż wesoło, i ucałował serdecznie dziecinę.

— Ucieszyłam się bardzo, że to chłopiec, — mówiła lady Warene nieśmiało

kładąc znów dziecko w kolebkę, — bo zdawało mi się, że wolisz chłopca.

— A rozumie się, — zawołał ojciec, promieniący szczęściem. — Toż to mój dziedzic i następca.

— Musimy chować go dobrze — rzekła Katty poważnie.

Pani Henryka rozśmiała się.

— Patrz milordzie, jaka to rozumna osoba zrobiła się z naszej Katty — zawołała, a przyjaciółka ściskając jej rękę, odrzekła, że każda kobieta, zostając matką, stać się powinna rozumną, bo kocha istotkę słabą, którą należy jej w życie prowadzić.

— Chcę też rozumnie chować mego syna, aby był kiedyś szczęśliwy... — rzekła Katty.

Lecz nagle pobladła i łzy stanęły jej w oczach. Przypomniał jej się ktoś, który szczęśliwy nigdy nie był i uczucie gorzkie, palące uczucie wyrzutu, ścisnęło jej serce! Mąż może się tego domyślić, bo przyciągnął ją znowu do siebie i z litością wielką przytulił do serca.

— Nie płacz już teraz najdroższa, gdy jestem obok ciebie — rzekł z cicha. — Nie płacz, bo łzy twoje padają i na moje serce.

Umiał dobrać słów, które też trafiły do zamierzonego celu. Katty uczyła, że jej nie godzi się swoją boleścią, goryczą swoich żalów zatruwać życie tego człowieka, niewinnego temu, co się stało. Pochylając się też nad kolebką, aby ukryć co czyni, otarła oczy.

Sir Marek delikatnie nścisnął jej rękę, a potem rzekł wzruszonym głosem:

— Katty, trzeba nie długo ochrzcić naszego syna i czy chcesz, aby mu było na mię Robert?

Katty teraz jnż zapłakała jawnie i głośno, ale zarazem wyciągnęła obie ręce do męża.

— Jakiś ty dobry, jakiś ty dobry Marku! zawołała.

Pani Henryka pociągnęła ich za sobą z pokoju, wołając, że wytrzeźwią zupełnie dziecko ze snu i będzie z niem bieda przez noc całą. Potem zaczęła objawiać, że jest bardzo głodną i zaglądać na zegarek, przecież zanim wybiła godzina obiadowa, nastąpiła jedna jeszcze niby niespodzianka.

Mąż pani Henryki przyjechał, ogłaszając, że się do niej stęsknił już niezmiernie, zatem przybywa zabrać ją ze sobą jutro.

Sir Marek uściskał serdecznie rękę pana Karola, rzucił wzrok pełen wdzięczności w stronę pani Henryki i obiad odbył się już rzeczywiście wesoło, bo powiększenie towarzystwa przyczyniło się do tego w znacznym stopniu. Panowie rozprawiali o parlamencie, o polityce zagranicznej i nie było czasu na wspomnienia, które by wzruszały i przywodziły ze sobą pamięć przeszłości.

Katty uczyła, że może być jeszcze szczęśliwą i stała się nią w rzeczywistości, bo lord Warrenne był człowiekiem szlachetnym i kochał żonę prawdziwie. Była szczęśliwą i razem dobrą żoną, dobrą matką trojga dzieci; gdyby przecież ktoś zapytał jej, siedząc u kolebki córki, czy pragnie dla niej podobnego szczęścia, byłaby zawołała:

— Oh! nie... nigdy!...

KONIEC.

Nadesłane.

Restauracja Antoniego Faffa we Lwowie,

przy ulicy Grodeckiej pod liczbą 79/a, odznacza się wyborną, zdrową i pożywną kuchnią, przytem potrawy są przyrządzane z wzorową czystością, której właściciel i właścicielka strzegą na każdym kroku — W restauracji tej znajdują się także wszelkiego rodzaju napoje w najlepszych gatunkach i **doskonałe piwo**, jednym słowem, restaurację tę polecić można P. T. Publiczności, jako zakład prowadzony rzetelnie, akuratanie i z fachową znajomością interesu. 5249 6-3

Zakład kąpielowy św. Anny

we Lwowie, ul. Akademicka l. 10
otwarty codziennie od godziny 6. rano do 9. wieczór.

Kąpiele Rzymsko-iryjskie — Łaznia parowa — Pływalnia na lato i zimę z ogrzewaną wodą i powietrzem — Tusze letnie od Maja do września.

Kąpiele wannowe wszelkiego rodzaju.
Urządzenia wytworne. — Ceny umiarkowane. 5199-6-4.

Na handel korzenny p. Klemensa Roguździńskiego w Buczaczu, zwraca się szczególną uwagę P. T. Publiczności. Jest to jedyny handel, najsławniej prowadzony, a zawsze w świeże, doborowe i najlepsze towary zaopatrzony, ceny zaś najumiarkowańsze, zamówienia z prowincji załatwia się pocztą odwrotną. 5195-6-5.

Kancelarję adwokacką w Jaśle

otworzył (5242-6-2)

Dr. Ignacy Steinhaus.

Restauracja na dworcu kolejowym w Krakowie, utrzymywana przez p. Henryka Hechtera, jest to zdrowa i dobra restauracja, a nie tylko, że ceny są nader przystępne, ale i potrawy, oraz wszelkiego rodzaju napoje, jak również herbata i kawa są wyborne. Oddając sprawiedliwość p. H. Hechterowi, życzymy mu powodzenia w tej ucziwej pracy. — Zanwaliśmy, że wiele też osób z miasta umyślnie przychodzi na dworzec, aby się posilić smacznie i zdrowo w restauracji p. Hechtera. (5228 - 6 - 2.) *Podróźni.*

Na ogłoszenie o składzie porcelany pana Majbluma w Brodach, zwraca się niniejszem publiczną uwagę, przyczem nadmieniamy, że oprócz składn porcelany, urządzona jest pracownia malowania na szkle i porcelanie, w której pracuje 40 malarzy, wszelkie przeto ozdoby na szkle i porcelanie wykonują się tam bardzo gustownie i tanio. (5247-2-1).

Tartak w Skolem Braci Gwedel prowadzony na wielką skalę, posiada w ogromnej ilości materiał budowlany, wybornie obrobiony. Wzorowe prowadzenie całego interesu polega głównie na znajomości i uzdolnieniu fachowym kierowników i właścicieli tego przedsiębiorstwa, którzy starają się położonemu w nich zaufaniu godnie odpowiedzieć. Wszelkie zamówienia na materiał budulcowy skuteczniają się szybko, sumiennie na termin z góry oznaczony, na co P. T. interesowanych zwraca się baczna uwaga. 5251-4-2

W Przemyslu ul. Długa l. 77. otworzył p. **Antoni Milberger** piekarnię, którą odrazu postawił na pierwszorzędnym stanowisku. Znając p. Milberga, możemy go śmiało polecić P. T. Publiczności, ponieważ, jako doskonale wykwalifikowany w tym zawodzie, do przedsiębiorstwa tego wziął się ucziwie, sumiennie i z całą znajomością swego fachu. (5216 - 4 - 2)

Najlepszym piwem w naszym kraju, jest niezawodnie **piwo okocimskie**, którego roczna produkcja podniosła się do 60.000 hektolitrow. Nie od rzeczy tedy będzie zwrócić baczną uwagę P. T. Publiczności na wyborne w smaku piwo pochodzące z browaru w Okocimie, które oprócz części zdrowych i pożywnych, nie posiada żadnych szkodliwych domieszek. Dowodem tego najlepszym jest, że piwo okocimskie i po za granicami kraju uznane zostało za najlepsze, a nawet bardzo często bywa zalecane chorym przez lekarzy, jako środek nadzwyczaj pożywny. (5237 - 4 - 3.)

Zwracamy baczna uwagę Szan. Panów właścicieli realności na nowootworzone biuro techniczne p. **Kazimierza Leitera architekt-budowniczego w Nowym Sączu**, który wykonuje wszelkie plany i kosztorysy najdokładniej wchodzące w zakres architektury budownictwa cywilnego i miejskiego. Nadto, posiada na składzie wszelkie materiały budowlane, oraz przyjmuje zamówienia na dachówkę żłobioną, piece kaflowe, od najskromniejszych do najwspanialszych, wszelkie gatunki dren i t. p. Podejmuje się wykonania budowy tak bez jak i z materiałem. Powyższe biuro zasługuje ze wszecch miar na uznanie i poparcie. 5145-

Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić Publiczność, że pieczywo z mojej piekarni dostać można każdego czasu w sklepach w Podgórzu jak i w Krakowie po cenach bardzo niskich. Zaopatrzyłem moje magazyny w wielką ilość najlepszej mąki, a kilkoletnia praktyka w zawodzie piekarskim, dała mi możliwość poznania wypieku jak najlepszego pieczywa. — Przeto mam nadzieję, że Szanowna Publiczność i nadal łaskawie popierać raczy moje przedsiębiorstwo.

Z poważaniem
F. Breuer, piekarz

(5163-3-3).

Juljusz Herz w Nowym Targu,

poleca Szan. P. T. Publiczności, swój wzorowo i z wszelkimi wygodami urządony hotel, z usługą chętną i ucziwą — porządek w tym hotelu panuje na każdym kroku, a ceny bardzo przystępne. 5134-8-7.

Restauracja Gustawa Czermaka przy ulicy Lubicz w Krakowie. odznacza się zdrową kuchnią, w której potrawy przyrządzone są czysto i bardzo smacznie, przy tem ceny są bardzo nmiarkowane. W tejże restauracji znajdują się napoje wszelkiego rodzaju i **doskonałe piwo**, usługa rzetelna i uprzejma. Restaurację tę, położoną koło kolei, polecić możemy każdemu, kto chce się dobrze i tanio posilić. (5227 - 2 - 2)

W Nowym Sączu otworzył pan Jędrzej Krzanowicz hotel, pod firmą „Hotel krakowski“ urządził takowy bardzo starannie pod względem wszelkich wygod, a ceny pokoi przystępne są dla każdego, kto tylko zagości do hotelu krakowskiego — czystość i porządek wszędzie wzorowy, służba chętna i uprzejma. (5245-2-2).

Pierwsza w Galicji krajowa Fabryka **BRACI KAMSLER** w Podgórzu pod Krakowem.

Na ogłoszenie tej fabryki zwraca się szczególną uwagę P. T. rolników, architektów, inżynierów, fabrykantów, majstrów, rzemieślników i wszelkiego rodzaju przemysłowców. Jest to **najobfitsze, najlepsze i najtańsze** źródło zaopatrzenia się w potrzebne artykuły, wyrabiane z **doskonałego materiału i nadzwyczaj trwale.** 4962 24-22

Emil Schirn w Białej, poleca swoją od 30 lat istniejącą i najlepiej renomowaną fabrykę apretowania, w której wszelkie roboty wykonują się najsławniej, rychło i po cenach najniższych. 4999 16-18

